

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Brăgaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Vasile Colesnic, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, și de Ministerul Justiției,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Colesnic împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2021, Vasile Colesnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 11 octombrie 2008, între el și Serghei Sandic, precum și Vadim Sandic a apărut un conflict, generat de folosirea samavolnică de către ultimii a terenului agricol care-i aparținea. În cadrul acestui conflict reclamantul a fost lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului de agresori, fiind internat în spital și tratat de XXXXX.

A mai indicat că, în temeiul plângerii pe care a depus-o la organele de poliție, a fost pornită urmărirea penală în cadrul dosarului nr. 2008470155, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

Ulterior, prin ordonanța din 02 noiembrie 2010, emisă de Procuratura raionului Șoldănești s-a dispus clasarea urmăririi penale pe motivul că în acțiunile lui Vadim Sandic lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece în conformitate cu raportul de expertiză medico-legală la Vasile Colesnic nu ar fi fost constatate prezența cărorva vătămări corporale.

În temeiul faptului că s-a dispus clasarea cauzei penale nr. 2008470155, la 18 iunie 2012, procurorul adjunct al Procuraturii raionului Șoldănești a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 311 alin. (1) Cod penal în privința sa, invocându-se că în urma controlului s-a stabilit că la 11 octombrie 2008, Vasile

Colesnic cu bună știință fiind avertizat pentru răspunderea penală ce o poartă pentru denunțarea calomnioasă, aducându-i la cunoștință prevederile art. 311 Cod penal, intenționat l-a denunțat fals la CPR Șoldănești pe Vadim Sandic și l-a învinuit de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, în baza căruia a fost pornită urmărirea penală nr. 2008470155, care ulterior la 02 noiembrie 2010 a fost clasată din lipsa elementelor infracțiunii conform art. 275 pct. 3 Cod de procedură penală, cauzei penale fiindu-i atribuit nr. 2012470174.

A mai indicat că, prin ordonanța emisă la 23 august 2012, în cadrul dosarului penal nr. 2012470174, acesta a fost recunoscut în calitate de bănuit de comiterea pretensei fapte prejudiciabile prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal.

În aceiași zi, ofițerul de urmărire penală al CPR Șoldănești l-a audiat în calitate de bănuit și i-a aplicat în privința lui măsura procesuală de constrângere - obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală sau la instanță.

Ulterior, prin ordonanța din 22 octombrie 2012, emisă de procurorul-adjunct al Procuraturii raionului Șoldănești, el a fost pus sub învinuire în cadrul dosarului penal nr. 2012470174, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată, prin ordonanța emisă de procurorul-adjunct al Procuraturii raionului Șoldănești, la 22 octombrie 2012, s-a dispus aducerea forțată a lui Vasile Colesnic, în pofida cererilor acestuia prin care informa că avocatul contractat Corneliu Ciobanu era plecat în afara Republicii Moldova.

La 25 decembrie 2012, reclamantul a fost audiat în calitate de învinuit în dosarul penal nr. 2012470174, fiindu-i aplicată măsura procesuală de constrângere - obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală sau la instanță.

La fel, a menționat că în cadrul urmăririi penale în dosarul penal nr. 2012470174, organul de urmărire penală a ridicat de la instituțiile medicale informația care conține categoria specială de date cu caracter personal, privind aflarea reclamantului la evidența medicilor narcolog și psihiatru, inclusiv a solicitat caracteristica acestuia de la Primăria or. Șoldănești.

Suplimentar, organul de urmărire penală a solicitat la 22 august 2012 de la Biroul de probațiune Șoldănești, evaluarea psiho-socială a personalității reclamantului.

În acest scop, atât Vasile Colesnic, cât și soția sa, Raisa Colesnic și mai mulți vecini, au fost supuși interviurilor de către consilierul de probațiune, suferind disconfort social și stres.

A indicat că, plângerea sa împotriva ordonanței de pornire a urmăririi penale în dosarul penal nr. 2012470174, a fost respinsă pe motive formale, invocându-se caracterul neîntemeiat, prin ordonanța procurorului raionului Șoldănești din 04 septembrie 2012.

După luarea cunoștinței de materialele dosarului nr. 2012470174, la 25 decembrie 2012, el și-a exprimat dezacordul cu urmărirea sa penală în temeiul faptului că a contestat ordonanța de pornire a urmăririi penale și că ordonanța din 02 noiembrie 2011 de clasare a cauzei penale nr. 2008470155, pe care se baza învinuirea, fusese anulată de Procuratura Generală.

Reclamantul a mai menționat că la 15 februarie 2013, cauza penală nr. 2012470174, de învinuire a sa, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost expediată cu rechizitoriu pentru examinare în Judecătoria Șoldănești.

Astfel, prin sentința emisă de Judecătoria Șoldănești, la 20 iunie 2013 s-a dispus recunoașterea acestuia ca fiind vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an.

Totodată, instanța de judecată a dispus ca măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a localității să fie în vigoare până la momentul intrării sentinței în vigoare, astfel, la aceeași dată, el a fost obligat să semneze obligațiunea de nepărăsire a localității.

Prin decizia din 04 septembrie 2013 a Curții de Apel Bălți, apelul lui Vasile Colesnic a fost admis, fiind dispus casarea sentinței din 20 iunie 2013 a Judecătoria Șoldănești, cu remiterea cauzei la rejudicare în instanța de fond.

Ulterior, prin sentința emisă la 10 septembrie 2014 de Judecătoria Șoldănești, s-a dispus liberarea de răspundere penală a lui Vasile Colesnic, în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

Totodată, prin decizia din 08 aprilie 2015 a Curții de Apel Bălți, apelul lui Vasile Colesnic a fost admis, fiind dispus casarea sentinței din 10 septembrie 2014 a Judecătoria Șoldănești, cu remiterea cauzei la rejudicare într-o altă instanță de fond, egală în grad.

Ulterior, prin sentința din 07 martie 2017 a Judecătoria Florești s-a dispus recunoașterea lui Vasile Colesnic vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal cu liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

În consecință, prin decizia din 17 ianuarie 2017 a Curții de Apel Bălți apelul lui Vasile Colesnic a fost admis, fiind dispusă casarea sentinței din 07 martie 2017 a Judecătoria Florești, cu achitarea lui Vasile Colesnic, din motivul lipsei faptului infracțiunii.

Totodată, prin decizia din 22 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a dispus admiterea recursurilor părții acuzării, cu casarea deciziei din 17 ianuarie 2017 a Curții de Apel Bălți și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

Ulterior, prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Bălți apelul lui Vasile Colesnic a fost respins, cu menținerea sentinței din 07 martie 2017 a Judecătoria Florești.

Prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a dispus admiterea recursului lui Vasile Colesnic, cu casarea totală a deciziei din 20 martie 2020 a Curții de Apel Bălți și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

Prin decizia din 17 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți apelul lui Vasile Colesnic a fost admis, fiind dispus casarea sentinței din 07 martie 2017 a Judecătoria Florești, cu achitarea lui Vasile Colesnic din motivul lipsei faptului infracțiunii.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca inadmisibil recursul părții vătămate Vadim Sandic, împotriva deciziei din 17 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, ca vădit neîntemeiat.

Reclamantul a menționat că în perioada care a succedat momentul pornirii în privința sa a urmăririi penale la 18 iunie 2012 și până la momentul emiterii deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, el era obligat de a se prezenta la citații și de a participa la diverse acțiuni procesuale, suportând importante cheltuieli materiale.

A considerat că aceste împrejurări denotă clar că în rezultatul intentării urmăririi penale, tragerii ilicite la răspundere penale și condamnării ilicite pentru comiterea pretensei fapte prejudiciabile prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe care nu a comis-o, nemijlocit desfășurării procesului penal în faza de urmărire penală, în instanța de fond, de apel și de recurs, prin acțiunile organului de urmărire penală, ale procurorilor și a instanței de judecată, acestuia i-a fost încălcat dreptul fundamental de a nu fi urmărit penal, în lipsa unei fapte infracționale și prejudiciabile, precum și drepturile la libera circulație și la protecția vieții private.

În consecința celor reflectate, a indicat că a suferit un prejudiciu moral și material considerabil, determinat inclusiv de necesitatea deplasării la sediile organului de urmărire penală din raionul Șoldănești, Procuraturii raionului Șoldănești, Judecătoria raionului Șoldănești, Judecătoria raionului Florești și Curții de Apel Bălți în procesul penal pornit în privința sa, precum și angajării avocaților în vederea acordării asistenței juridice în legătură cu acuzațiile de comitere a pretensei fapte prejudiciabile penale, care prevede o pedeapsă cu închisoarea de până la 5 ani.

A mai conchis că, astfel, pentru o perioadă îndelungată, adică peste 8 ani și 4 luni, a fost persecutat penal, în timp ce evident nu exista fapta penală care i-a fost incriminată.

Reclamantul a specificat că bucurându-se în familie și societate de reputație impecabilă, a suferit grav în urma acțiunilor arbitrare ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, care au apreciat neobiectiv circumstanțele cauzei, cauzându-i stres legat de soarta lui incertă și perspectiva reală de a fi pedepsit penal ilegal, precum și suferințe emoționale grave, motiv pentru care a considerat că despăgubirea adecvată pentru suferințele morale suferite, constituie suma de 400 000 de lei.

A subliniat că pe parcursul cercetărilor în cadrul procesului penal la etapa de anchetă și la etapa examinării de către instanțele de judecată, acestuia i-au fost create obstacole morale și fizice, pierdere de timp, energie, stres și suferință psihică.

Totodată, a invocat că, în urma acțiunilor ilicite invocate, ultimul a suportat și un prejudiciu material în sumă de 26 000 de lei, care îl constituie cheltuielile suportate de acesta în legătură cu asistența juridică de care a beneficiat în cursul examinării cauzei penale.

A solicitat încasarea din contul statului a prejudiciului material în mărime de 26000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 400 000 de lei, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procurorilor și a ale instanțelor judecătorești, cât și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 iulie 2019 a Judecătoria Chișinău (sediul Centru) s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Colesnic împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penal, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești cât și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vasile Colesnic prejudiciul material în mărime de 26 000 de lei, prejudiciul moral în mărime de 200000 de lei și cheltuieli de judecată formate din cheltuieli pentru asistența

juridică în mărime de 5 000 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii, la 28 iulie 2021, Ministerul Justiției a depus apel, solicitând casarea hotărârii instanței de fond în partea admiterii parțiale și în această parte emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiate.

Ulterior, la 06 august 2021, Procuratura Generală a depus apel, împotriva hotărârii din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând modificarea hotărârii instanței de fond în partea ce se referă la cuantumul prejudiciului moral prin micșorarea acestuia de la 200 000 de lei până la o sumă ce rezidă în criteriile de rezonabilitate.

Prin decizia din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-au admis apelurile declarate de Ministerul Justiției și de Procuratura Generală. S-a modificat hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea pretenției privind încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Vasile Colesnic a prejudiciului moral în mărime de 200 000 de lei, cu micșorarea sumei încasate în mărime de 200 000 de lei până la suma de 100 000 de lei. În rest, hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a menținut.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 1, 2 alin. (1), 3 lit. a) și c), 6, 10 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, instanța de apel a reținut că corect a fost stabilit că Vasile Colesnic este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor organelor de urmărire penală, procuraturii și ale instanțelor judecătorești, întrucât, acesta, prin act judecătoresc irevocabil a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul a apreciat drept lipsite de temei argumentele Ministerului Justiției cu privire la faptul că nu au fost întrunite condițiile de aplicabilitate a răspunderii statului prin prisma Legii nr. 1545, menționând că în sensul dispozițiilor enunțate este de înțeles că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de anchetă sunt necesare condiții speciale și anume: că fapta ilicită, în calitate de condiție generală a răspunderii delictuale, va avea particularități în materia respectivă, prin urmare nu orice acțiune ilicită a organelor de anchetă și judecată atrage răspunderea statului.

O altă condiție necesară pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare, care și atestă admiterea erorii judiciare și prejudicierea neîntemeiată a persoanei.

La caz, Colegiul a constatat că sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 1545, Vasile Colesnic prin act judecătoresc irevocabil fiind achitat.

Astfel, odată cu constatarea violării drepturilor lui Vasile Colesnic, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează a fi reparat și prejudiciul moral cauzat prin aceste acțiuni.

Reținând prevederile art. 1998 alin. (2), 2007 alin. (2), 2036 alin. (1), 2037 Cod civil, și înscrisurile anexate la dosar, Colegiul a apreciat ca incontestabil faptul că lui Vasile Colesnic i-au fost cauzate suferințele psihice, prin faptul că în privința sa a fost intentată cauza penală pe semnele infracțiunii prevăzute la art. 311 alin. (2) Cod penal.

Astfel, în privința acestuia au fost efectuate acțiuni de urmărire penală, în final fiind achitat printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Totuși, pe o perioadă mai mare de 8 ani, Vasile Colesnic a fost supus unor suferințe psihice, fiind pusă în pericol libertatea sa, urmând ași demonstra nevinovăția, în privința sa fiind instituită obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală sau la instanță.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanțele speței și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, statutul social al persoanei, durata urmăririi penale și examinării cauzei, aplicarea măsurii preventive, instanța de apel a constatat existența motivelor întemeiate de a acorda cuantumul prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei care poate fi considerat ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă lui Vasile Colesnic.

Reieșind din cele relatate, Colegiul a considerat necesar de a modifica hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu micșorarea sumei încasate în mărime de 200 000 de lei la suma de 100 000 de lei.

La 28 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, și la 02 februarie 2022, prin intermediul secției documentare procesuală a cauzelor civile, Vasile Colesnic, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a constatat just și a dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

La 02 februarie 2022, Ministerul Justiției a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 decembrie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 29 decembrie 2021 (f.d. 94, Vol. II), astfel, recursurile declarate la data de 28 ianuarie 2022 și la 02 februarie 2022, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 11 februarie 2022 instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursurile, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la data examinării admisibilității recursurilor careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Vasile Colesnic, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, și de Ministerul Justiției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile ca inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Vasile Colesnic, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, și de Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de Vasile Colesnic, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, și de Ministerul Justiției, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Vasile Colesnic, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, și de Ministerul Justiției, împotriva deciziei din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat